

der. Som det fremgår af stk. 2 og 3, er det et krav, at majoriteten af de ideelle andele i interessentskaber og af ejerandelene i aktie-, anparts- og partnerselskaber samt, at flertallet af stemmerettighederne i de omhandlede interessentskaber og selskaber ejes af statsautoriserede revisorer, for at virksomheden kan betegnes "statsautoriseret revisionsvirksomhed". Tilsvarende skal i "registrerede revisionsvirksomheder" flertallet af stemme-, ejer- og kapitalandele ejes af registrerede revisorer. Hvor lovteksten således taler om "statsautoriserede henholdsvis registrerede revisionsvirksomheder", er der alene tale om sproglig forenklet formulering af det foran omtalte forhold.

Da det således er en forudsætning for, at der er tale om en revisionsvirksomhed, at der er en majoritet af henholdsvis kapitalandele og stemmerettigheder hos statsautoriserede eller registrerede revisorer eller tilsvarende revisionsvirksomheder, er det udelukket, at der lovligt kan etableres revisionsvirksomheder med en fordeling på f.eks. 50 pct.-50 pct.

Stk. 1, 1. pkt. svarer med en enkelt undtagelse til den gældende bestemmelse i revisorlovenes §§ 11, stk. 1, henholdsvis 6 b, stk. 1. Bestemmelsen slår således fast, at de opgaver, som revisorer udfører i henhold til § 1, stk. 2, alene kan udføres i enkeltmandsvirksomhed, interessentskab, aktie- og anpartsselskab samt i partnerselskab. Der er således tale om de samme virksomhedsformer som under den gældende lovgivning. For at der kan være tale om revisionsvirksomheder er det dog en betingelse, at bestemmelserne i stk. 2 - 4 om ejerskab til og stemmerettigheder i virksomhederne er opfyldt, jf. bemærkningerne ovenfor samt til de enkelte stykker, og at virksomhederne lader sig undergive reglerne om kvalitetskontrol.

Sidstnævnte krav er en konsekvens af, at der indføres regler om kvalitetssikring. Som det fremgår af § 14 har revisionsvirksomheder og de heri beskæftigede revisorer pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol i overensstemmelse med reglerne i kapitel 9. Den omhandlede kvalitetskontrol er obligatorisk, og ved udvælgelsen af revisorer til kvalitetskontrol vil der blive taget udgangspunkt i de enkelte revisionsvirksomheder. Sanktionen over for henholdsvis statsautoriserede og registrerede revisorer, som nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetssikring, er beskrevet i § 6, stk. 1, nr. 2 - nemlig fratagelse af beskikkelse.

Konsekvensen for en revisionsvirksomhed, der nægter at lade sig undergive kvalitetskontrol, er, at virksomheden ikke opfylder betingelserne for at være en revisionsvirksomhed, og at revisorer, der er beskæftiget i virksomheden, derfor ikke kan udføre opgaver, som omhandlet i § 1, stk. 2. Revisorer, der er

beskæftiget i en sådan virksomhed, kan således ikke på virksomhedens vegne udføre revisions- eller erklæringsopgaver, jf. § 1, stk. 2. Overtrædes dette forbud, vil revisor kunne indbringes for Disciplinærnævnet, jf. bemærkningerne til § 2, stk. 2, og en af en revisor given revisionspåtegning på et regnskab vil være ugyldig. Forholdet mellem revisor og hvervgiver må afgøres ved et civilt søgsmål.

Som en konsekvens af, at revisorerers virksomhedsområde ikke længere er begrænset i loven, er den gældende bestemmelse om hvilken virksomhed, der må drives, udgået. Der er således ikke noget til hinder for, at f.eks. et revisionselskab opretter en række datterselskaber, der beskæftiger sig med anden virksomhed end revision, f.eks. konsulent- eller rådgivningsvirksomhed. Sådan anden virksomhed kan dog betyde, at revisorer i revisionsvirksomheden kan være afskåret fra at udføre konkrete erklæringsopgaver. Tilsvarende vil f.eks. et holdingselskab kunne eje såvel revisionsvirksomheder som andre virksomheder. Det er dog en betingelse, at kravet om, at majoriteten af ejerandelene og stemmerettighederne ejes af enten statsautoriserede eller registrerede revisorer, overholdes i holdingselskabet. Et holdingselskab kan således ikke eje majoriteten i både et statsautoriseret revisionselskab og et registreret revisionselskab.

I stk. 1, 2. pkt. er det slået fast, at der fortsat vil være tale om statsautoriserede revisionsvirksomheder og registrerede revisionsvirksomheder. De nærmere regler herom findes i stk. 2 - 4. Kravet til en statsautoriseret revisionsvirksomhed er - som omtalt foran - at flertallet af ejer- eller kapitalandelene samt af stemmeandelene ejes af statsautoriserede revisorer. Tilsvarende gælder for registrerede revisorerers ejer- og stemmeandele i registrerede revisionsvirksomheder.

Stk. 2 imødekommer et stigende behov for, at såvel juridiske personer som fysiske personer, der ikke er revisorer, kan indgå i interessentskab. Ved at foreskrive, at revisorer eller revisionselskaber skal eje majoriteten af de ideelle andele af interessentskabet, sikres det, at revisorerne i interessentskabet i alle henseender får den samme dominerende indflydelse, som det kræves i aktie-, anparts- og partnerselskaber. De særlige forhold for revisionsinteressentskaber bevirker dog, at det vil være nødvendigt at fastsætte regler, som sikrer, at interessenter, der ikke er statsautoriserede eller registrerede revisorer, ikke må kunne gribe ind i udførelsen af en revisions- eller erklæringsopgave på en måde, som vil kunne indvirke på uafhængigheden hos den revisor, som udfører en revisions- eller erklæringsopgave i revisionsinteressentskabets navn. Uanset de begrænsninger, det vil være nødvendigt at fast-